

Skarżące podnoszą następnie, że Komisja naruszyła art. 253 WE, ponieważ zaskarżona decyzja nie zawiera żadnego uzasadnienia w zakresie nałożenia dodatkowej grzywny w kwocie 2,04 mln EUR w odniesieniu do skarżących spółek Aquatis France i Simplex Amaturen + Fittings.

Skarżące twierdzą wreszcie, że nakładając odrębne grzywny na Aquatis France i Simplex Amaturen + Fittings poza grzywną już nałożoną na ich poprzedników prawnych i obecne spółki dominujące, Komisja naruszyła zasadę ne bis in idem, według której nikt nie może dwa razy odpowiadać za to samo naruszenie.

(¹) Komunikat Komisji dotyczący nienakładania grzywien lub obniżenia ich kwoty w sprawach dotyczących karteli (Dz.U. 2002, C 45, str. 3)

Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2006 r. — Vischim przeciwko Komisji

(Sprawa T-380/06)

(2007/C 20/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Vischim Srl (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: C. Mereu, K. Van Maldegem, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności w części dyrektywy Komisji 2006/76/WE, w szczególności jej art. 2 ust. 2;
- nakazanie pozwanej wypełnienia zobowiązań ciążących na niej na mocy prawa wspólnotowego oraz ustalenia precyzyjnych, rozsądnych i akceptowalnych w świetle prawa przysługujących ram czasowych;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca w skardze wnosi o stwierdzenie nieważności w części dyrektywy Komisji 2006/76/WE (¹) z dnia 22 września 2006 r., a w szczególności jej art. 2 ust. 2, ponieważ zmieniona specyfikacja substancji aktywnej chlorotalonilu, wymienionego w załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG (²) dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, nie określiła rozsądnych ram czasowych, które pokrywałyby się z terminami wyznaczonymi dla innych substancji czynnych w ramach bieżącej weryfikacji, powodując stosowanie jej przepisów z mocą wsteczną.

Skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła jej prawa i uzasadnione oczekiwania jako zgłaszającego i głównego dostawcy danych w zakresie chlorotalonilu, w rozumieniu dyrektywy 91/414/EWG i przepisów wykonawczych, ponieważ nie wyznaczono rozsądnego terminu przed włączeniem zmienionej specyfikacji tej substancji aktywnej do załącznika I, w którym państwa członkowskie i skarżąca miałyby szansę na spełnienie nowych wymogów. Skarżąca podnosi, że zamiast wyznaczyć stosowny termin dla dokonania stosownej oceny w celach ponownej rejestracji produktów na bazie chlorotalonilu w państwach członkowskich, sporna dyrektywa weszła w życie w dniu 23 września 2006 r. przewidując stosowanie jej przepisów z mocą wsteczną od dnia 1 września 2006 r. w odniesieniu do sytuacji, które zrodziły skutki prawne do dnia 31 sierpnia 2006 r. Ponadto skarżąca podnosi, że sporna dyrektywa pozostaje w sprzeczności z wymogami ustanowionymi dyrektywą 91/414/EWG, oraz że nie jest wystarczająco uzasadniona w rozumieniu art. 253 WE. Wreszcie skarżąca twierdzi, że bez obiektywnego uzasadnienia sporny przepis powoduje dyskryminujące traktowanie skarżącej w stosunku do innych zgłaszających w procesie weryfikacji istniejących substancji aktywnych.

(¹) Dyrektywa Komisji 2006/76/WE z dnia 22 września 2006 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w zakresie specyfikacji substancji czynnej chlorotalonilu (Dz.U. L 263, str. 9)

(²) Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. 230, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2006 r. — Icuna.com przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-383/06)

(2007/C 20/48)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Icuna.com SCRL (Braîne-le-Château, Belgia) (przedstawiciele: J. Windey i P. de Bandt, adwokaci)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 1 grudnia 2006 r. o wyborze oferty spółki MOSTRA i odrzuceniu oferty złożonej przez pozwaną w ramach procedury przetargowej EP/DGINFO/WEBTV/2006/2003;

- stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej Wspólnoty i zasądzenie od Parlamentu Europejskiego zapłaty na rzecz pozwanej kwoty 58 700 EUR tytułem odszkodowania za koszty poniesione w ramach procedury przetargowej i zadośćuczynienia z uwagi na naruszenie dobrego imienia oraz wyznaczenie rzeczoznawcy w celu oszacowania tej szkody;
- w każdym razie obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Parlamentu Europejskiego odrzucającą ofertę skarżącej w ramach procedury przetargowej EP/DGINFO/WEBTV/2006/0003, część 2: treść przekazu, mającej na celu stworzenie internetowego kanału telewizyjnego Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾.

Na poparcie swojej skargi skarżąca wskazuje, po pierwsze na wyraźne nieprawidłowości w postępowaniu zakończonym przyjęciem zaskarżonej decyzji z uwagi na brak właściwości instytucji podejmującej decyzję, naruszenie art. 101 rozporządzenia finansowego ⁽²⁾, naruszenie art. 149 rozporządzenia nr 2342/2002 ⁽³⁾.

Po drugie, skarżąca twierdzi, że z jednej strony Parlament podjął decyzję sprzeczną z decyzją przyjętą początkowo w dniu 7 sierpnia 2006 r., na mocy której udzielono skarżącej zamówienia, bez uzasadnienia tej zmiany, a z drugiej strony, że kryteria wyboru uwzględnione w zaskarżonej decyzji nie są tymi, które zastosowano w kontekście pierwszej decyzji Parlamentu i nie są zdefiniowane w ogłoszeniu o przetargu jako takie. Kryteria wyboru tam zawarte zostały zatem naruszone, tak jak zasady równego traktowania, przejrzystości i obowiązku uzasadnienia.

⁽¹⁾ Ogłoszenie o zamówieniu „Kanał telewizji internetowej Parlamentu europejskiego” (Dz.U. 2006 S 87-91412)

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, str. 1)

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 357, str. 1)

Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2006 r. — IBP i International Building Products France przeciwko Komisji

(Sprawa T-384/06)

(2007/C 20/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: IBP Ltd (Tipton, Zjednoczone Królestwo) i International Building Products France SA (Sartrouville, Francja) (przedstawiciele: M. Clough, QC oraz A. Aldred, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji w zakresie odnoszącym się do skarżących w odniesieniu do okresu od 23 listopada 2001 r. do 1 kwietnia 2004 r.;
- w każdym razie, uchylenie grzywny nałożonej na skarżące lub obniżenie jej o kwotę, jaką Sąd uzna za właściwą w świetle okoliczności sprawy;
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez skarżące.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 4180 wersja ostateczna z dnia 20 września 2006 r. w sprawie COMP/F-1/38.121 — Złącza, w której Komisja stwierdziła, że skarżące wraz z innymi przedsiębiorstwami naruszyły art. 81 WE i art. 53 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym poprzez ustalanie cen, uzgadnianie cenników, uzgadnianie zniżek i rabatów, uzgadnianie mechanizmu wprowadzania podwyżek cen, przydział rynków krajowych, przydział klientów oraz wymianę innych informacji handlowych.

Na poparcie swojej skargi skarżące podnoszą, że Komisja naruszyła art. 81 WE poprzez uznanie, że skarżące były stronami jednolitego, złożonego i ciągłego naruszenia art. 81 WE w okresie od 23 listopada 2001 r. do 1 kwietnia 2004 r., podczas gdy przedstawione Komisji dowody zdaniem skarżących nie popierają tego stwierdzenia.

Skarżące twierdzą ponadto, że Komisja wbrew art. 253 WE nie przedstawiła uzasadnienia lub przedstawiła niewystarczające uzasadnienie swoich ustaleń.

Skarżące twierdzą ponadto, że Komisja naruszyła ich prawo do przedstawienia stanowiska poprzez stwierdzenie naruszeń bez uprzedniego przedstawienia sprawy skarżącym w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów lub poprzez umożliwienie im przedstawienia uwag przed wydaniem zaskarżonej decyzji.